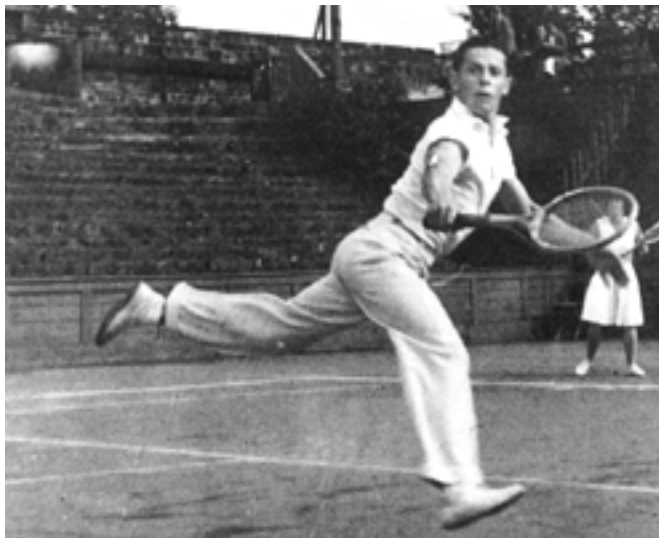

LADISLAV HECHT

Najlepší slovenský tenista medzivojnového obdobia Ladislav Hecht sa narodil 31. augusta 1909 v Žiline, zomrel 27. mája 2004 v newyorskom Kew Gardens ako 94-ročný.

S tenisom začínal v jedenástich rokoch podľa kníh, denne tri hodiny hral o stenu. Neskôr sa vypracoval na vynikajúceho hráča.

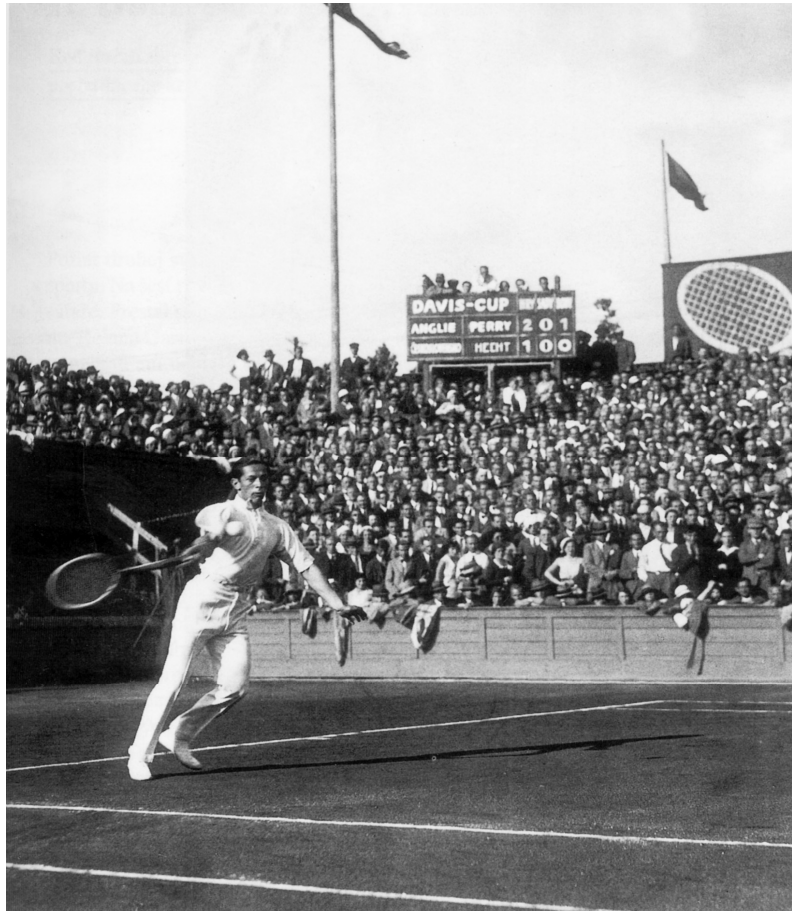
V Davisovom pohári odohral Ladislav Hecht v rokoch 1931 – 1938 za Československo v 18 stretnutiach 29 dvojhier a 8 štvorhier. Patril medzi prvých Slovákov, ktorí preslávili náš tenis. V európskom rebríčku roku 1934 bol ôsmy, roku 1938 deviaty a patril i do najlepšej desiatky sveta. Parádny úderom Ladislava Hechta bol jeho bekhend, vynikal však aj istotou ostatných úderov. „Bol výborný z oboch strán, takticky mimoriadne vyspelý,“ písal o ňom tenisový špecialista The New York Times Allison Danzig.

Hecht sa chcel zlepšovať, preto sa presťahoval do Prahy. Jeho príklad nasledovalo i viacero ďalších slovenských hráčov. Stal sa členom I. ČLTK Praha. Vo svojej daviscupovej premiére zdolal vo finálovom stretnutí európskeho pásma proti Veľkej Británii jedného z najlepších svetových hráčov Bunnyho Austina, ale súboj ČSR prehrala 1:4. Spolu s libereckým Roderichom Menzelom, v tom čase najlepším československým tenistom, ktorého roku 1931 vystriedal na poste československej jednotky, vyhrali vo štvorhre medzinárodné majstrovstvá republiky. Triumfovali aj na známom turnaji Butler Trophy v Monte Carle. S Menzelom roku 1937 hrali semifinále štvorhry vo Wimbledone, kde žilinský rodák štartoval osem ráz. Roku 1932 vyhral na prvej makabiáde v Tel Avive. Tenista židovského pôvodu sa do USA odsťahoval pred okupáciou Československa roku 1938. Ešte roku 1941 ho zaradili do najlepšej desiatky sveta, tenis hral až do svojej osemdesiatky a zanechal ho kvôli chorobe. Počas druhej svetovej vojny pracoval v New Jersey v muničnej fabrike, po nej naštartoval výrobu hračiek a maliarskych štetcov. Pred olympijskými hrami v Sydney 2000 ho oslovili niektoré slovenské médiá, aby sa vyjadril k vrcholnej svetovej športovej udalosti. Hecht povedal: „Mám radosť zo všetkého, čo ľudí spája, odstraňuje priepasti, preto sa teším z každej olympiády. Som smutný, že nemôžem byť pri tom. Škoda, že za mojich čias tenis na

olympiáde nebol. Po slovensky mi to ešte ide, aj keď sa zhováram iba dva tri razy do roka.“

Hechtovi sa dostalo mimoriadnej pocty, keď sa po 46 rokoch vrátil ako hosť do Wimbledonu – pozvali ho do kráľovskej lóže.

Správu o úmrtí Ladislava Hechta, prvého priekopníka slávnych tenisových osobností Slovenska, oznámil médiám Nikos Hecht, jeden z jeho troch vnukov. Informoval, že ešte mesiac pred smrťou sa jeho starý otec tešil dobrému zdraviu. Slovenský rodák bol otcom dvoch synov – Newyorčana Timothyho a Andrewa, pôsobiaceho v Aspene.

Uvedený do Siene slávy slovenského tenisu 18. 4. 2007.